

בבא בתרא קמו

עניין: כל ימי עני רעים

כתב סופר פרשת יתרו

זכור את יום השבת לקדשו, צ"ס דצילה צ"ס ה' אוכל כל השבוע לשבת ולא צהורה כזה אומר זו לשבת וכו' כמלא ה' אוכל כ"י השבוע לשבת פי' רש"י שמוחק שה' אוכל הרזה צחול ה' אוכל השמיכה צצצת, ול"ל זה ענין אכילת חול לשבת וכי אם לא ה' אוכל צחול לא ה' אוכל צצצת וכו' פירושו ע"פ שאמרו ז"ל שלח כחוצות כל יומי עני רעים אפי' שצחות וי"ט דענוי וקח תחלת חולי מעיים, ואומר צודאי לא ה' צ"ס אוכל צצר צחול כדכתיב כי יחיצ ד' חלקיך את צבולך וכו' חלל מאחר שה' רוצה לאכול צצצת וצמר צמיכה לשבת ואם לא ה' אוכל צחול צצר כלל, גם צצצת לא ה' ומהענג צאכילתו וה' וולטער ע"י סיני וקח, ולכן אכל הרזה צחול כדי שיה' מורגל צאכילת צצר, ועי"ז מהענג כשאכל השמיכה צצצת והן דברי ש"ס ע"פ פי' רש"י שמוחק שאכל הרזה צחול אכל השמיכה צצצת ככ"ל כהן וק"ל:

תורת משה לחת"ס פרשת ויצא

ויעש לצן ומשחה כח' צס' קירא כל יומי עני רעי' אפי' שצחות וי"ט דענוי וקח תחלת חולי מעי' רוצה לומר הגוף הוא העני האכסני' כמו שאמר הלל כגמול חסד לאכסניא דין והנה ציוס צצצת הלדיק מהענג כלו לשם ד' וזוכה צו לנחלה צלי מלכים צעולם שכולו ארוך וכו' ע"כ גם העני האכסני' הגוף ג"כ נהנה ולהנחתו זאת ויסקר' צחולי מעי' שלא יהנה מהענג' ועד"ז אומר דצינו הקדוש שלא נהנה מהענג' צאלצב קטנה וילחץ נהנה והענג מןעודת מלכה שכיצדו צו צוטעמיל' אשר אהצ עד שמוצו שומחה של מלכה המשיך רה"ק עליו לצרך צו לפני ד' וכו' גם העני הגוף נהנה ומיד נתיסר צחרדה גדולה ולער רצ, ויעקצ אצינו ע"ה מהענג צקעודת אשתו הרלסונה והוא צן פ"ד שכה, ומיד נתיסר צלער ויהי צצק ונהנה היא לזה:

בעל שם טוב פרשת נח עמוד התפלה

סד. כל ימי עני רעים (משלי ט"ו), על פי מה שאמרו רבותינו ז"ל (נדרים דמ"א ע"א) אין עני מן הדעת, כך הוא הפירוש, כל ימי עני, שהוא עני בדעת, רעים, ר"ל שאין תפלתו ולימודו נחשבת כלל לפניו יתברך שמו, כי בוודאי הם בלא דחילו ורחימו, ולא פרכת לעילא (מיקוי וזה הקדוש מיקון י'), ופריך (נמרה נח נמרה דקמ"ו ע"א) והא איכא שבתות וימים טובים ר"ל, שבוודאי בימים הללו בא לכל אדם התעוררות מלמעלה, ובוודאי מתפלל בהם בכוונה, ותירץ שינוי וסת, רצה לומר אף שמתפלל עתה בכוונה, רואה את עצמו שמתפלל בכוונה מא' ומחמת זה בא לו גאות וגדלות בלבו, ורואה את עצמו שעלה עתה במדרגה עליונה לכן אף עתה הם רעים לפי ששינוי וסת הוא תחלת חולי מעיים, רצה לומר שאין היצר הרע מתגרה אלא מתוך אכילה ושתייה (זהו וירא דק"י ע"ה נמדה"ע) ומחמת זה בא לו הגיאות וד"ל:

(ווארט הריצ"ש דט"ו ע"ב רמז אגדות צס"ס אור מורה דס"ו ע"ד)